

nost Avstrije za gospodarsko sodelovanje in prijateljstvo z vsemi državami. — Kot drugi važnejši govornik na tem zasedanju je bil poljski zunanji minister polkovnik Beck. Poljska je predložila letos aprila Zvezi narodov predlog o manjšinski zaščiti z zahtevo, da se prina vsem manjšinam enakopravnost in da se stavi ta predlog Poljakov na dnevni red skupščine Zveze narodov. Poljski zunanji minister je izjavil v svojem govoru dne 13. septembra, da odpoveduje Poljska manjšinsko zaščito v svoji državi, dokler se ne sklene splošna pogodba o zaščiti manjšin, ki bi se naj sklenila na posebni mednarodni konferenci. — Ena glavnih programnih točk tokratnih sej Društva narodov je sprejem sovjetske Rusije v Zvezo narodov, in baš ta je zadela doslej na največje težkoče.

Vstop Rusije v Društvo narodov. V zgorajni politični beležki poročamo, da so se pojavile pri sedanjem zasedanju Društva narodov težkoče glede vstopa Rusije v to zvezo. Dne 15. sept. in sicer par minut pred polnočjo je bil dosežen popoln sporazum za vstop sovjetske Rusije v Društvo narodov. Povabilo Rusije za vstop so podpisali zastopniki 33 držav, članic Društva narodov. Povabilo nosi podpis dveh tretjin v Društvu narodov včlanjenih

držav. Rusija je povabilo sprejela. Rusija dobi tudi stalno mesto v svetu Društva narodov.

Iz nemirne Španije. Španski vladi preti zopet ostavka, ker so pričeli socialni demokrati revolucionarno gibanje in se puntajo proti ministrskemu predsedniku Samperju politične skupine, ki so ga doslej podpirale. Vladi je odpovedala pomoč tudi katoliška ljudska stranka, ker gre ministrski predsednik preveč na roko levičarjem, ki hočejo s pomočjo revolucije vsiliti Španiji marksistično-framasonsko vlado. Na Španskem so se namreč zadnje dni združili socialisti ter komunisti in tvorijo skupno »Splošno delavsko zvezo«.

O ogromni stvaki predilniškega delavstva v Združenih ameriških državah smo poročali že v zadnji številki. V stavko je posegel sam predsednik Roosevelt in je odposlal posebno vladno komisijo, ki bi naj posredovala med delodajalci in stavkujočim delavstvom. Komisija ne more beležiti najmanjšega uspeha radi nepopustljivosti na obeh straneh. Obstojna resna nevarnost, da bo delavka dolgotrajna. Delodajalci upajo, da bodo z zavlačevanjem prisili delavstvo k popuščanju. Delavci so prepričani, da bodo dobili pomoč od ostalih strokovnih organizacij. Konečna zmaga je na tehtnici.

vzhodnega obreda. To se je zgodilo leta 1896. Radi svojega prestopa v katolicizem je moral veliko trpeti. Vrgli so ga v ječo v samostanu v Suzdalju, kjer je bil zaprt tri leta. Ko je leta 1905 bila v Rusiji proglašena vsaj delna verska svoboda, je Zerčanov organiziral prvo grško-katoliško župnijo v Petrogradu. Čeprav so mu delali velike ovire, je vendar število vernikov vedno bolj naraščalo. L. 1928 je slavil svoj zlatomašniški jubilej. Od boljševiških oblasti je moral veliko pretrpeti. Večkrat je bil zaprt, naposled pregnan v Sibirijo. Tudi tukaj ni miroval kljub svoji visoki starosti. Bil je edini katoliški duhovnik v severnem delu Sibirijske. Od vseh strani so prihajali k njemu verniki vzhodnega in zapadnega obreda in on jih je tolažil ter jim delil svete zakramente: spovedoval jih je, obhajal, poročal, otroke krstil i. t. Umrl je v siromaštvu. Ni bil pokopan po katoliškem obredu, ker ni bilo nobenega katoliškega duhovnika. Gospod je svojemu zvestemu mučeniškemu užeabniku dal keno večnega življenja.

Katoliško gledališče v Newjerku. — Katoličani v Zedinjenih državah Sev. Amerike se borijo zoper slab tisk, slab kino in slabo gledališče z dvojnimi orožjem. Prvo je obrambno ter se imenuje bojkot: ne naročiti ali čitati slabih knjig, ge, slabega lista, ne obiskati gledališč, kjer se predvajajo nemoralni filmi ali predstavljajo grde, pohujšljive, zapeljive gledališke igre. Drugo orožje je ne samo obrambno, ampak obenem napadalno, in to je: katoliška knjiga, katoliški časnik, katoliški kino, katoliško gledališče. V mestu Newjerku se je ustanovilo posebno društvo, ki ima namen, da sezida v tem ogromnem mestu veliko katoliško gledališče, v katerem se bodo predstavljale samo takšne igre, ki so popolnoma v skladu s krščansko resnico in katoliško moralno. Ameriški katoličani se torej ravnajo po starem preizkušenem načelu: Varuj se hudega, delaj dobro! Proč z nekrščanskim tiskom, kinom in gledališčem! Vsestransko podporo katoliškemu listu, filmu in gledališču!

PO SVETU KATOLIŠKEM

Dva odgovora na brzojavke z evharističnega kongresa v Mariboru. Zadnjič smo poročali, da je odposlal naš škof dr. Ivan Tomažič z evharističnega kongresa tri brzojavke: sv. Očetu, kralju in papeškemu nunciju v Beograd. Dva dni po kongresu je prejel naslednja dva odgovora od papeža in od nuncija: »Sveti Oče je z največjo ljubeznijo sprejel Tvoje in Tvojih vernikov vdanostno sporočilo ter Vam v povračilo Vaše ljubezni prosi od Boga obilnost Njegovega usmiljenja, čigar porok je apostolski blagoslov. Kardinal Pacelli. — Od poslanske nunciature v Beogradu je prišel naslednji brzojav: »V imenu odsotnega apostolskega nuncija izrekam zahvalo za čustva vdanosti, izražena po Vaši prevzvišenosti, ter iz srca želim vse najboljše za srečen izid evharističnega kongresa. Pavel Bertoldi, tajnik nunciature.

Ostanki grških mučenicov v Rimu najdeni. Sveto leto je videlo v Rimu posebno slavje: slovesni prenos ostankov 5 grških mučenicov iz 3. stoletja. Njihovo življenje in njihova mučeniška smrt sta bila znana, ni pa bilo znano, kje so bili shranjeni njihovi zemeljski ostanki. Ko se je popravljala in obnavljala cerkev sv. Agate v Rimu, so našli njihove ostanke, o kojih pristnosti ne more biti dvoma. Bog je hotel, da so bili ob 1900letnici trpljenja in smrti Zveličarjeve počestveni ostanki tistih, ki so dali svoje življenje za Zveličarja in njegovo vero. Ko je vladal poganski rimski cesar Valerijan, so okoli l. 250 prišli iz Grčije v Rim Adrij, njegova žena Pavlina, 18letna hči Marija in 7-

letni sin Neon. V Rimu je živel Pavlinin brat Hipolit, ki je bil prej pogan, pa je prejel sveti krst ter živel sveto življenje. On jih je upoznal s krščanstvom ter jih uvedel v krščansko občino. Duhovnik Evsebij in dijakon Marcei sta jih poučila v krščanstvu, papež sv. Štefan pa jih je sam krstil. Vsa družina je bila jako bogata ter je svoje bogastvo porabljala za podporo drugih, siromakov in bolnikov. To ji je nakopalo sum rimskega prefekta Maksima, ki je dal vse člane rodbine kot kristjane zapreti. »Odkod imaš premoženje, vpraša prefekt Adrija. »Svoje premoženje sem si pridobil s štedljivostjo in z delom svojih staršev«, odgovor. Adrij. Preiskovanje in zasliševanje se je ponavljalo nekaj dni. Obsojeni so bili vsi na smrt. Najprej je umrla Pavlina na mučilnici, sledila sta ji hči Marija in sinček Neon, ki sta bila mučena in umorjena pred očmi očeta Adrija in sestra Hipolita. Kristjani so njihova telesa pokopali v kat. kombaš sv. Kalista. V 5. stoletju je dal papež Gregor nad njihovimi grobi napraviti napis: »Tukaj so sveti poznavalci, ki jih je poslala Grčija.« V 8. stoletju so začeli prenašati telesa mučenicov iz katakomb v rimske cerkve. Ostanki navedenih 5 grških mučenicov so bili preneseni v cerkev sv. Agate v Rimu. Tekom časa se je pozabilo, kam so bili položeni. Šele v svetem letu so bili zopet najdeni. Krščanski Rim jih je počastil z izredno slovesnostjo.

Smrt grško-katoliškega mučenika v Sibiriji. V Tobolsku v Sibiriji je umrl grško-katoliški duhovnik Aleksij Zerčanov, star 80 let. Rojen v pravoslavju, je postal pravoslavni duhovnik. Ko je spoznal, da je katoliška cerkev edino prava krščanska cerkev, se ji je pridružil ter postal katoliški duhovnik

Osebnosti.

Župnik Ivan Ivanc †. Iz celjske bolnice je došla žalostna vest, da je tamkaj preminul dne 14. septembra t. l. g. Ivan Ivanc, župnik na Sladki gori. Blagopokojni se je rodil leta 1873 v Rajhenburgu in mašniško posvečenje je prejel v Mariboru leta 1898. Rajni je bil dober duhovnik, gostoljuben ter priljubljen povsod, kjer je pastiroval. Blagega gospoda ohranimo v hvaležnem spominu in molimo za njegov dušni blagor!

Nesreče.

Avtomobilska nesreča. Na cesti pri Skorbi pri Ptujju se je pripetila dne 11. septembra predpoldne težja avtomobilska nesreča. Avto Schel-Benzin je

vozil iz Ptujja proti Mariboru. V Skorbi je opazil šofer, da teče preko ceste mali otrok. Da ga ne bi povozil, je zavil na drugo stran ceste. Za otrokom je že bila v hipu izogiba mati in tudi tej se je ognil šofer s tem, da je zavil avtomobil. Vsled preneglega z vijač se je avto prevrnil narobe. Šofer in njegov spremljevalec sta dobila pri prekuču take poškodbe, da so ju odpremili v bolnico v Ptuj.

Poln vagon zgorel. V noči 13. t. m. je zgorel na progi med Pragerskem in Račami italijanski vagon, naložen z juto, in je bil namenjen v Upice na Češko-slovaško. V vagonu je bilo 81 bal jute iz Trsta. Ob izbruhu požara je pospešil strojevodja vožnjo in preprečil, da se ni ogenj razširil še na druge vozove. Na postaji Rače so goreči vagon odpeli in ga porinili na stranski tir. Naša železniška uprava utrpel poleg vagona še 60 tisoč Din škode za uničeno juto. Ogenj je nastal ali vsled iskre iz lokomotive, ali pa je padel cigaretni ogorek pri nakladanju jute med bale in se razvnel počali.

Več previdnosti pri kožuhanju. Pri Sv. Miklavžu na Dravskem polju je upepelil ogenj v noči gospodarsko poslopje posestnika Ivana Herga. S poslopjem vred je zgorela tudi krma in znaša škoda 80.000 Din, zavarovalnina samo 20 tisoč Din. Ogenj je izbruhnil na skednju, kjer so zvečer kožuhali koruzo in je padel najbrž kak neprevidno odvrženi cigaretni ogorek med lupine, ki so se pozneje vnele in je prišlo po neprevidnosti do tako znatne škode.

Ogenj uničil dvoje poslopij. V Sobotah na Sladki gori je uničil ogenj dvoje poslopij v bližini rezervoarja, iz katerega je napeljan vodovod na Sladko goro in Polže.

Težka nesreča posestnika. S krompirjem naloženi voz je šel dne 12. t. m. preko Vinka Dole, posestnika v vasi Medvece pri Pragerskem. Omenjeni je gnal kravo v sosedno vas. Med potjo je srečal s krompirjem naložen voz, katerega se je krava ustrašila, zbežjala in gospodar je prišel pod voz. Težko poškodovanega so spravili v ptujsko bolnico.

Smrtna železniška nesreča. Pri Dev. Mariji v Polju pri Ljubljani se je zgodila dne 11. septembra železniška nesreča, ki je zahtevala smrtno žrtev v osebi delavca Ferdinanda Volk. Kljub zaprtim zatvornicam je hotel omenjeni prekoračiti v vsej naglici železniško progo. Pri teku preko tira ga je zgrabila lokomotiva mariborskega potniškega vlaka in ga je vrgla s tako silo ob nasip, da je obležal pri priči mrtev.

Avtomobilska nesreča. V vasi Hlebce blizu Lesc na Bledu je zadel avtomobil g. Stanka Zirovnika na ravni cesti ob debel oreh. V avtomobilu je bila gdč. Engel iz Zagreba in še en Nemeč. Oba sta se vračala z Golnika na Bled. Gospodično je vrgel sunek iz vozila in je priletela na cesto. Pri padcu se je poškodovala na rokah in nogah in najbolj opasno pa je, ker si je prebila lobanjo.

Usodepolno trčenje dveh avtomobilov. Med Vrhniko in Logatcem sta trčila z vso silo skupaj avtomobil ljublj.

mesarja Jarca in italijanskega trgovca Russo Letiera, ki se je vračal s svojo ženo ter dvema otrokoma iz letovišča v Avstriji v domovino. Pri trčenju je bil Jarc lažje poškodovan, težko pa italijanski trgovec ter njegova žena, le otroka sta ostala nepoškodovana.

Novo izdajo bankovcev po 100 D pripravlja naša Narodna banka. Določene so že osebnosti, ki bodo dale podpis na te nove bankovce.

Razne novice.

Jesenske konjske dirke na Cvenu pri Ljutomeru se vršijo v nedeljo dne 23. septembra t. l., ob 14. uri popoldne. Vsi ljubitelji lepih muropoljskih konj in konjskega športa dne 23. septembra na Mursko polje.

O nadlogi divjih prašičev po Gorjanjih se pritožujejo kmetje, ker jim ta nadloga v bolj hribovitih legah uničuje koruzo in sploh vse, kar je na jesen na polju.

Židje v Jugoslaviji. Po zadnji statistiki živi v Jugoslaviji 68.485 židov. Od teh je 34.500 moških in 33.900 žensk. Največ židov živi v Beogradu, kjer jih je 9500, in v Zagrebu, kjer jih je 8300. V Varaždinu jih je 1400. V Sloveniji jih je okrog 400, od teh največ v Slovenski Krajini in v Mariboru, kjer jih je okrog 100. Večina vseh židov je zaposlena v trgovini, namreč 9000. Koncem leta 1933 je bilo na univerzah vpisanih okoli 700 židov, na gimnazijah pa okoli 3300, na ljudskih šolah pa še okrog 4000. Iz tega se vidi, da študira ogromna večina vseh židovskih študentov na visoki šoli. Visoko število židovskih dijakov ter visoko število židov v izobraženih poklicih dokazuje, da se godi židom v Jugoslaviji naravnost izborna. Saj gotovo ni nobenega okraja v Jugoslaviji, ki bi imel pri 60.000 prebivalcev 9000 trgovcev in 700 visokošolcev. V Mariboru, ki ima v Sloveniji izmed večjih krajev največ židov, so imeli leta 1460 že 11 hiš notrajnega mesta. Te so bile last osmerih židovskih posestnikov. Malo preje — krog leta 1410 — pa so tvorili židje v Mariboru 15—20% vsega prebivalstva in jih je bilo takrat v Mariboru okrog 1000. Svojo molilnico so imeli v poslopju, kjer je sedaj komanda mestne policije. Začetkom leta 1497 so bili vsi židje izgnani iz Štajerske in Koroške in s tem tudi iz Maribora. Leta 1870 pa je bilo v Mariboru spet že 200 židov in leta 1931 že 80, danes pa jih je okrog 100 in igrajo v gospodarstvu veliko vlogo kot lastniki velikih trgovskih in industrijskih podjetij.

Pojasnilo. V številki od 5. septembra smo objavili novico iz ptujске okolice, da so napadle čebele kure ter psa in oboje tako opikale, da je poginil pes in kure. Pri nas se je oglasil F. Kancler, čebelar iz Brega pri Ptujju, in nam pojasnil, da napada na Hertičeve čebele, psa in kokoši nikakor niso zakrivile njegove čebele, ki so bile in so predalec proč od prizadetega čebelnjaka.

Stavite loterijo in — zadenete. Kolika radost! In če ne zadenete, kar se največkrat zgodi? Kaj potem? Razočaranje in jeza. Prihranite si raje srd in ne igrajte se s srečo! Tudi pri perilu ne. Preizkušeno **Zlatorogova**

milo Vas nikdar ne bo razočaralo. Pri njem je treba, da ostanete. **Zlatorogovo milo** je vse-splošno priljubljeno radi svoje velike čistilne moči in radi svoje izdatnosti. Resnica je, kar trdi ljudski glas: »Le **Zlatorog milo** da bilo perilo!« Priporočamo ga tudi mi!

Jesen je tu in z njo hladni dnevi. Preskrbite si pravočasno toplo pletenino, ali pa si preskrbite volno, da si sami izdelate najpotrebnejše. Po nizkih cenah dobite vse vrste pletenja in volne v Trgovskem domu Stermecki v Celju.

Pri ljudeh z nerodnim delovanjem srca povzroči kozarec naravne »Franz Josefovec grenčice, če ga popijete vsak dan zjutraj na tešče, lagodno milo iztrebljenje črevesa.

Čitanka za prvi razred. Dosedaj vpeljana Widrova čitanka za prvi razred je pošla. Na razpolago je še Majcenova »Prva čitanka«. Priporočamo vsem šolskim vodstvom, da naročijo to knjigo, katere cena je samo 5 Din. — Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Stvarni pouk v prvem razredu. Strokovnjska knjiga, ki jo potrebuje vsak učitelj, kateri uči v prvem razredu, je še nekaj izvodov na razpolago. Naroča se pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Križ na Donački gori. V spomin 1900letnice odrešenja naj stoji križ na Donački gori. Kupite razglednice tega spomenika in knjižico: »Ob solnčnem vzhodu«, ki jo je spisal dr. Merhar. Razglednice so po 1 Din, knjižice po 5 Din. Čisti dobiček gre za spomenik. Naročila sprejema Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Nova knjiga za duhovnike in voditelje Marijinih družb. Srečko Gregorec, Per Mariam da Jesum. Din 45. Knjiga obsega do 60 govorov o Marijini družbi in za Marijino družbo. Govori so v celoti nakazani, da ni treba ničesar drugega, kako samo to v roke vzeti. Gospode duhovnike vabimo, da si knjigo čim prej naročijo potom Tiskarne sv. Cirila, v Mariboru.

Obžalovanja vredni slučaji.

Še ne povsem pojasnjen umor. Zadnjič smo poročali, da je umrl v Budini pri Ptujju vpokojeni ravnatelj ptujске mestne hranilnice, g. Ivan Kasper. Rajni je stanoval v vili, v kateri je bil izvršen dne 14. septembra ob 2. uri po polnoči vse obsodbe vreden zločin umora. Po smrti g. ravnatelja je prebivala v vili 26letna služkinja Terezija Kostanjevec. Omenjena se je podala v četrtek dne 13. septembra zvečer na kožuhanje k sosedu Megliču. Pozno v noči sta spremila Terezijo domov v vilo njena brata 28letni Anton in 31letni Franc Kostanjevec v družbi drugih fantov. Brata sta šla s sestro v vilo, v kateri so zažarele krog pol ene čez polnoč električne luči in so svetile do pol dveh. Naenkrat je odjeknil iz vile strel in temu je sledil obupen krik. Kmalu zatem so se oglasili na cesti klici: »Roparji, roparji!« Krojaški mojster Rajh je odbrzel po orožnike, ki so bili koj na mestu in so našli Terezijo Kostanjevec v mlaki krvi ter v zadnjih izdihljajih. Sodno raztelesenje je ugotovilo, da je bila služkinja ustreljena od zadaj. Kroglja je šla skozi pleča, udarila v leva pljuča in jih raztrgala. Orožniki so zaprli oboja brata ustreljene, ki trdita, da je držal An-

ton pokojnega ravnatelja nabiti samokres v rokah. Orožje se je sprožilo in zadelo smrtno sestro. Zadevo bo že pojasnila preiskava. Pokojni Kasper je bil znan kot premožen.

Obešenega so našli dne 16. septembra na stanovanju v Melju v Mariboru 23letnega učiteljskega abiturienta Franca Rosner.

Kradel pod krinko potnika. Mariborsko sodišče je imelo dne 11. septembra opravka s 30letnim brezposelnim monterjem Jožefom Gril iz Hamborna v Nemčiji. Gril je živel nekaj časa s svojo družino v Mariboru in je nastopal kot potnik. Po hišah po mestu je ponujal v nakup razne predmete in pri tem poslu se je ogledoval po stanovanjih, ki bi bila prikladna za vlome. Z Grilom je romalo iz raznih stanovanj vse, kar je bilo količkaj vredno. Gril ima že vse polno tatvin na vesti iz Avstrije in je bil posebno na jelu okrog Gradca. V Mariboru so ga obsodili na 3 leta ječe.

Obsodba radi uboja sestre. Lani 29. decembra je ubila v Dragučovi blizu Sv. Marjete ob Pesnici 59letna posestnica Terezija Pristovnik svojo gluho-nemo sestro Antonijo. Popolnih dokazov za krivdo obdolženke ni bilo in ra-

di tega je bila obsojena od mariborskega sodišča dne 14. septembra na 1 leto zapora.

Mlad človek pod vlak. V bližini postaje Radohova vas na Dolenjskem je naletel progovni nadzornik med tračnicami na moško truplo brez glave, ki je bila odrezana od lokomotive. Orožniki so pri prvem pogledu ugotovili, da je neznanec, ki je star nad 25 let, samomorilec. Nesrečnega ni poznal nikdo v bližnji okolici. Mladi moški je bil lepo oblečen in je imel na nogah črnolakeste čevlje.

Z noži so obdelali neznanci pri nočnem napadu 24letnega hlapca Antona Perneka iz Janeževcev pri Sv. Urbanu pri Ptuj. Težko ranjenega so spravili v bolnico v Ptuj.

Dva vlomilca pobegnili iz jetnišnice. V precej temni ter viharni noči sta pobegnili iz jetnišnice ljubljanskega sodišča vlomilca: Anton Anžur, star 39 let, doma iz Gaberja pri Litiji, in Jožef Centa, star 27 let, rodom iz Zelimlja. Prvi bi bil dajal odgovor te dni radi vlomov v okolici Litije, drugi je že bil obsojen na 3 in pol leta robije radi vlomov v trafiko v Ljubljani. V celici, iz katere sta pobegnili, je bilo še 6 drugih. Z žagico sta prepilila omrežje, ga upognila in ko so drugi sojetniki spali, sta se spustila po razrezani rjuhi iz I. nadstropja na dvorišče, od tam sta skočila na leseno streho in na cesto. Pobeg jima je uspel, ker sta še bila oba v civilni obleki. Kmalu po pobegu že obeh večkrat predkaznovanih je bil iz-

vršen poskus vloma v skladišče tovarnarja Mergenthalerja v Mostah. Begunca bi se rada dokopala s pomočjo vlomov do sredstev za pobeg v Avstrijo nekje na Gorenjskem. Za obema je izdana tiralica.

Tihotapka, vlomilka in celo roparica! Pred sodniki v Ljubljani sta dajala 11. septembra odgovor 34letna sejmarica in tihotapka s saharinom Francka Sluga in njen pomagač 30letni Ferdinand Plavša. Letos dne 8. februarja je vdrla Slugova v Logu pri posestniku Vidmarju. Odnesele mu je poleg drugih predmetov hranilno knjižico z vlogo 3400 Din. Februarja letos je nagovorila pomagača Ferdinanda Plavša na izvršitev roparskega napada na Marijo Brvar, kateri je poprej prodala 5 kg saharina. Roparski napad sta izvedla oba omenjena letos dne 28. februarja v gozdu na cesti iz Podzida proti Št. Gotardu v Črnem grabnu. Plavša je napadel Brvarjevo, ki je imela v košu 5 kg od Slugove kupljenega saharina. Žensko je sunil v občestni jarek in jo je še udaril s palico preko glave ter ji odvzel saharin. Francka Sluga je kšeftarila naokrog po sejnih, tihotapila saharin in

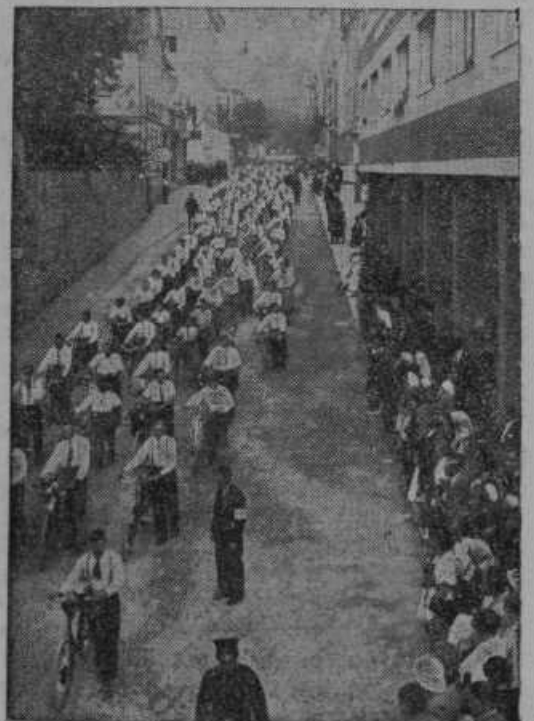
Naš škof dr. Ivan Tomažič je bil duša nad vse veličastnega evharističnega kongresa v Mariboru od 7. do 8. septembra 1934.

Procesija z Najsvetejšim na evharističnem kongresu v Mariboru.

Mariborska stolna cerkev, pred katero so se posvetili Lavantinci presv. Srcu.

Skupina kolesarjev v procesiji na mariborskem evharističnem kongresu.

Pogled na Maribor, kjer se je vršil evharistični kongres

je kradla, kjer se je mogla. Ljubljansko sodišče je obsodilo Slugovo na dve leti ječe, njenega pomagača na eno leto.

Klobuk jih je izdal. Franc Miklavčič, posestnik v Mišjem dolu pod Primskovim na Dolenjskem, je prodal na sejmu v Smartnem pri Litiji vole za 5000 Din. Možakar se je odpravil že pozno proti domu. Med potjo so se mu pridružili 3 moški. Četvorica je krenila v dve krčmi. Ceho je plačeval srečni sejmar Miklavčič. V zadnji gostilni so opazili neznanca, da ima Miklavčič v listnici jurje in so se odpravili na videz proti domu, predno je ostavil Miklavčič krčmo. Slednjič jo je mahnil tudi sejmar proti domu skozi gozd. V šumi med Temenico in Pustim Javorjem so planili nad njega trije moški in so ga začeli neusmiljeno obdelavati z roparskim namenom. Ko je slednjič napadeni uvidel, da bi mu znalo iti za življenje, je ponudil tolovajem denar in so se razgubili. Miklavčič je pobral na tleh klobuk in se zavlekel do doma, kjer je opazil, da je prinesel od napada povsem tuje pokrivalo. Po tem tujem klobuku so pričeli orožniki pogon za roparji, jih kmalu odkrili in oddali v zapore v Višnji gori. Pri enem od napadalcev so našli na Miklavčičev klobuk. Če bi ne bilo došlo pri napadu do neprostovoljne zamenjave klobukov, bi ne bila izsleditev tako nagla.

Vlom v občinsko blagajno in v krčmo. Na Vrhniki pri Ljubljani je bil izvršen v noči na 11. september vlom v železno občinsko blagajno in je odnesel vlomilec 800 Din. V isti noči, od istih je bilo vlomljeno v istem kraju v krčmo pri »Lovcu«. Vlomilci so se dobro najedli, napili, odnesli nekaj cigaret in dve kolesi.

*

Slovenska Krajina.

Črenšovci. V dveh dneh so naši zvonovi štirikrat oznanjali farnikom, da imamo štiri mrljice. To pot je bila smrt neusmiljena in je

pokosila štiri mlada življenja. Poleg malega otroka na Gornji Bistrici je smrt uničila tri bitja v najlepših letih. V Črenšovcih je umrla kot žrtev materinstva mlada žena logarja Hozjana. Popoldne je pekla še kruh, ponoči je porodila in kmalu po rojstvu izdihnila svojo blago dušo. Zapušča male otročiče. — Isti dan, to je v torek, je umrla na Gornji Bistrici 20letni mladenič, poim življenja, Vučko Jožef. Imel je grižo, ki se vedno bolj širi po naših vaseh, ponoči je velikokrat šel iz tople postelje na hladen zrak, prehladil se je in podlegel kruti smrti. Umrl je lepo spravljen z Bogom. Po dobro opravljeni spovedi je prejel vse zakramente za umirajoče. Par minut po odhodu dušnega pastirja je vdan v božjo vilo izdihnil. Malokatero oko je ostalo ob pogrebu suho. Mati je tudi bolana in leži v Soboti in ni videla svojega mrtvega sina. Pogreba so se udeležila dekleta iz Gornje Bistrice v belih oblekah s prižganimi svečami v rokah. Mladina mu je grob zasula s cvetjem. — V sredo dne 12. t. m. pa je umrla v Žižkih Škergetova Olga v 17. letu starosti. Ker je bila že po naravi slabotna, jo je zavratna bolezen jetika hitro uničila. Bolezen je prenašala z Jobovo potrpljivostjo, vdana z vsem srcem v voljo božjo. Bila je večkrat previdena, zadnjikrat na Marijin praznik dne 8. t. m. Živela je res svetniško življenje in skoraj gotovo ni zgubila nikdar posvečujoče milosti. Tarnala je nad mladino, ki da ne služi Bogu, temveč uživa le posvetno veselje. Obljubila je, da bo molila za svoje starše, sorodnike, dušne pastirje, ko bo pri Očetu v nebesih. Umrla je pri popolni zavesti in gotovo se že raduje v nebesih in prosi za svoje drage domače, ki so v boleznih mnogo z njo trpeli, posebno mati, ki ji je vsako najmanjšo željo izpolnila. Pogreba se je udeležila poleg obeh domačih gg. duhovnikov Marijina družba in mnogo drugih, zlasti mladine. Za križem so nesle deklice lepo krono s križem na vrhu in več vencev. Cvetja smo ji nasuli v grob, še molili za njeno dušo, grob se je zaprl in mlade, svetniške Olge ni več. — Naj bo vsem Bog milostljiv sodnik, naj počivajo v miru! Vsem domačim pa naše sožalje!

Srednja Bistrica. Hren Matija je najel kosca in odšli so čez Muro kositi otavo. Ko smo po-

kosili in se odpravljali domov, pride k nam nek moški iz Mote pri Ljutomeru. In začne: »No, vi Prekmurci, ali bi kupili pleve?« Eden izmed koscev: »Nam nej trbej, pa mi pozvemo doma, če kdo nūca, samo ceno moremo znati.« »Če bo kdo nūca, povejte njemi, ka dam rešeto za eden ranjški«, pravi Štajarec. Ker že smo večkrat slišali od Štajercev, da smo mi »zabiti« Prekmurci, se je naš »prefriganec« kosac oglasil in poskusil Štajerca: »Ja tak ne de, pri nas pleve koštajo 75 par rešeto.« Štajerc pravi odločno: Tak pa je nemrem dati, to je prefal, če čete za eden ranjški, falej ne dam.« Naši so se še nekaj časa pogajali, pa tujec ni hotel privoliti, da bi prodal rešeto plev za 75 par in je odšel. Čez nekaj dni je res eden naših posestnikov kupil pleve po 50 par in tako so »zabiti« Prekmurci Štajerce »nabiksali«.

Črenšovci. V četrtek dne 13. septembra je letelo čez našo občino več letal proti severozapadni strani. Gotovo so bili to aeroplani, ki tekmujejo po Evropi. Prvi je priletel ob 12. uri in 17 minut in je letel zelo nizko in z veliko brzino. — Pokopališče na Gornji Bistrici bo v kratkem povečano, ker je že itak zelo potrebno. Isto bi naj občina naredila na Srednji Bistrici. — Na solo v Srednji Bistrici je imenovana še ena učna moč. — Če kdo na dobiva redno »Slovenskega gospodarja«, naj to takoj sporoči upravi ali pa pove domačemu g. kaplanu. Širite »Slovenskega gospodarja«, do danes je v naši fari 97 naročnikov, kar je že zelo lepa številka.

Sobota. Že večkrat smo na tem mestu poudarjali potrebo popolne gimnazije. Da nam je popolna gimnazija res potrebna, naj služi kot dokaz veliko število učencev nižješolcev. Letos se jih je namreč vpisalo 317, a žal, višješolci morajo odhajati daleč v večja mesta, kar je zelo težavno. Nekateri pa morajo radi materialnih težkoč ostati kar doma. — Letošnje šolsko leto se je salezijanski zavod »Martinišče« tako napolnil, kakor še nobeno leto, odkar obstoja. Saj ima 120 dijakov. Ker imajo mnogo dijakov, so morali preurediti oziroma povečati kapelico in preseliti kuhinjo.

Turnišče. Žalostno so zvonili v pondeljek in torek dne 10. in 11. t. m., preteklega tedna naši mrtvaški zvonovi ter prepevali poslovilno

Grob, katerega so 141. krat odprli.

Gospa Gibson je umrla 12. avgusta leta 1793 v angleškem mestu Sutton. V testamentu je izrazila željo, naj odpre njeno grobnico vsako leto 12. avgusta župnik iz Suttona. Do letošnjega 12. avgusta so odprli grobnico 141krat. Le enkrat od leta 1793 se je zgodilo, da je župnik pozabil na izpolnitev v opocoki izražene želje. To se je zgodilo pred 3 leti, ko se je mudil syečenik na potovanju. Minuli mesec je tudi odprl dušni pastir grobnico, je pregledal 4 krste rodbine Gibson in je opravil molitve. Grobnica je iz leta 1773 in je bila po pogrebu Marije

Januš Golec:

Lov na zaklade.

Ljudska povest po zapiskih rajnega prijatelja.

Dalje.

Člani odpreme so bili določeni kmalu. Družbo je zastopal osebno v finančnem oziru Davis Graham. Dolgo so iskali zdravnika. Nobeden Amerikanec ni maral v maščarčne in tudi sicer nevarne braziljanske pokrajine z neznosnim podnebjem. Na moje veliko veselje se nam je priključil po daljšem poizvedovanju ter oglašanju po časopisih rajhovski Nemeč dr. Maks Donner. V strokovnem oziru sem bil zastopnik za rude jaz in še trije preizkušeni vestmani ali stezosledniki; bili so že pri večjih ekspedicijah kažipotni in stražarji osebne varnosti za slučaje nepredvidenih nevarnosti od napadov od strani človeka in divjih zveri. Za voznike, gonjače in nosače smo nameravali najeti proti dobri odškodnini domačine iz zadnje železniške postaje v Braziliji, odkoder so hoteli s karavano proti našim ciljem. Tamkaj bi nas naj čakale po predhodnem pismenem naročilu krepke ter za ondotne brezcestne kraje prikladne volovske vprege in za nas jezdnj ter konji nosači. Preskrbeli

10

smo se z vsem potrebnim v Los Angeles po navodilu treh vestmanov, ki so znali, kaj je treba vzeti na pot skozi braziljansko divjino ter pragozd.

Proti koncu novembra 1925 smo se ukrcali v San Pedro, se prepeljali skozi Panamski prekop in bili v začetku decembra 1925 v obmorskem glavnem mestu Rio de Janeiro. Mesto je veliko, moderno in glede mičnosti lege južno-ameriška posebnost. V Rio de Janeiro smo se mudili dobrih 14 dni. Ogledali smo si vse zanimivosti in poizvedeli po možnosti o vseh nepriklakah ter nevarnostih, ki nas čakajo na daljni poti do zlatega cilja.

Iz Rio de Janeiro sva obiskala zdravnika in jaz po železnici braziljansko mesto Sao Paulo, v kojega bližini se nahaja celemu svetu znani kačji vrt Butantan. Tamkaj je največji zavod za pridobivanje seruma ali cepiva proti kačjemu piku. Pri nas v Evropi so bile med vojno glavna nadloga uši, v Braziliji so kače. Kdor hoče živ prekoračiti braziljanske pokrajine, mora biti dobro založen s cepivom proti kačjemu strupu. Omenjeno cepivo sva se namenila kupovat z zdravnikom v Butantan in radi tega ne bo odveč, če beležim nekaj več o na prvi pogled res groznem kačjem vrtu.